

אי אפשר שלא להיות "אנטישמי"

התראות במייל

קובי ניב

20 במאי 2024

Powered by **Trinity Audio**

האזינו לכתבה

1.0x

00:00

06:41

טבח החמאס ב-7 לאוקטובר היה אכזרי ומזוויע, ולמדינת ישראל הזכות המלאה לבוא חשבון עם מבצעיו ושולחיהם, אבל... כן, ככה זה, תמיד, גם במקרה הנוראי הזה, יש איזה אבל. ההיסטוריה בכלל, וההיסטוריה של סכסוך הדמים הישראלי-פלסטיני בכלל זה, לא התחילה ולא הסתיימה באוקטובר 2023. ולנוכח המראות והקולות העולים עכשיו מעזה ומישראל, וברובם מושתקים ומוסתרים מאיתנו, אי אפשר לו, לאדם הגון בעולמנו, שלא לפתח דעה שאנחנו – הפוליטיקאים, התקשורת, עם ישראל – קוראים לה "אנטישמיות".

אך תחילה הנה תקציר המאורעות הקודמים: מדינת ישראל קמה ב-1948 ומתקיימת על חרבה של "הנכבה" – גירושם של מרבית תושביה הקודמים, הפלסטינים, כ-700 אלף מהם, מהארץ הזו; החרבתם הכמעט מוחלטת, מחיקתם מעל פני האדמה, של כ-600 כפריהם על בתייהם, מבלי להותיר מהם כמעט שום סימן וזכר; והלאמת כל רכוש ואדמות "הנפקדים" הפלסטינים ויישוב האדמות הכבושות ביהודים שהובאו לכאן מכל רחבי תבל.

19 שנים לאחר מכן, ב-1967, במלחמה שפרצה בין ישראל לבין שכנותיה מצרים וירדן, מלחמה שהפלסטינים לא פתחו בה וגם לא נטלו בה שום חלק, כבשה ישראל מירדן את הגדה המערבית (הקרואה היום בפינו "יהודה ושומרון") וממצרים את רצועת עזה. בכך השלימה

יישוב גוש הירושלמי על "גבעת שומרון" ו"גבעת שומרון".

ישו או אנו הכבוש והחושן טוחן על ארץ ישו או חושן טוחן ,
המנדטורית, כולה.

פליטי העיר לוד מגורשים ב-1948. מדינת ישראל קמה ב-1948 ומתקיימת על חרבה של "הנכבה" צילום:
באדיבות ארכיון הפלמ"ח / עזבון יצחק שדה

מאז ועד היום, במשך כמעט שישים שנה, נתונים הפלסטינים תושבי
האזורים הכבושים הללו תחת שלטון או מצור צבאי ישראלי, משוללים
כל זכות אנושית. יתרה מכך – במהלך השנים הללו יישובה ישראל,
בניגוד לחוק הבינלאומי, מאות אלפים מאזרחיה בשטחים הכבושים
הללו, תוך גזל אדמות הפלסטינים, וזאת מתוך כוונה ברורה ואף
מוצהרת למנוע כל אפשרות להסדר שיאפשר לפלסטינים חיים
נורמאליים כלשהם.

כמובן שיש לציין שהחל מתחילת בואם של ראשוני היהודים הציונים
לכאן מאירופה, כדי להקים כאן "בית לאומי", קרי – מדינה, ליהודים
על חשבונם ובמקומם של הפלסטינים, תושבי הארץ, קמה בקרבם
תנועת התנגדות, כולל פעולות טרור וטבח, נגד היהודים שהתיישבו
כאן, על אדמותיהם, פעולות שלא פסקו מאז ועד היום. אבל צריך
שיהיה ברור – גם היהודים שלחו ידם בטרור ובטבח, כך ארגוני
המחתרת ההגנה, אצ"ל ולח" טרום הקמת המדינה, וכך גם צבאה
הסדיר של המדינה החדשה, בכוחות עצמו כמו בטבח בכפר קיביה
הירדני-פלסטיני ובכפר קאסם הישראלי-פלסטיני, וגם באמצעות
שלוחיו כמו בטבח במחנות הפליטים סברה ושתילה בפאתי ביירות
שביצעו הפלנגות הנוצריות בלבנון.

והטבח שביצע החמאס ב-7 באוקטובר 2023 הוא חלק מהרצף
ההיסטורי הקשה והעצוב הזה.

בתגובה לטבח פתחה ישראל במלחמת נקם רצחנית, הנמשכת כבר
למעלה משבעה חודשים ושאין רואים באופק את קצה זנבו של סיומה.
לא רק נגד ראשי החמאס ומבצעי הטבח, אלא נגד כלל שניים ורבע
מיליון תושביה הפלסטינים של רצועת עזה, נכדיהם וניניהם של

מגורשי הנכבה. במלחמה הזו החריבה ישראל את מרבית בתיה של רצועת עזה, הפכה קרוב לשני מיליון מתושביה שוב לפליטים חסרי כל, הרגה רבבות, רובם נשים וילדים, ומסרבת לכל הצעה להפסיק את המלחמה עד "הניצחון המוחלט", שהיא עצמה אינה יודעת לומר מהו, וכמובן שדוחה על הסף, כמנהגה מזה שנים רבות, כל הצעה שהיא לפתרון מוסכם כל שהוא שיעניק גם לפלסטינים, ולא רק לנו, חיים של חירות ושוויון.

לנוכח התנהגותה הרומסנית ההרסנית הזו של מדינת ישראל – לא ביבי ולא בן-גביר. מדינת ישראל – אין פלא שקמה בעולם תנועת התנגדות עצומה ועוצמתית למדיניותה של ישראל. וזו לא אנטישמיות. זו לא שנאת יהודים. זו התנגדות למעשיה של מדינת ישראל ולכל למי שתומך, יהודי או לא-יהודי, במעשיה אלו של מדינת ישראל. מן הסתם, בתוך תנועה ענקית שכזו ישנו גם קומץ אנטישמים "ישנים וטובים", אבל לתנועת ההתנגדות הזו לישראל אין כמעט שום סממנים אנטישמים קלאסיים. לא מאשימים אותנו שרצחנו את ישו או שאנחנו אופים מצות מדמם של ילדים או שאנחנו מפיצים מחלות ושולטים בדיפ-סטיוט של העולם וכל עלילות הדם של האנטישמיות. הם יוצאים נגדנו על מה שאנחנו עושים.

ואם זעקות "מהים עד הנהר" מעוררות בכם חלחלה, חלילה, אז ראשית, בפועל מדינת ישראל היא ששולטת "מהים עד הנהר" תוך שלילת חירותם של הפלסטינים. ושנית, רוב רובה של ממשלת ישראל וגם חלק ניכר ממנהיגי "האופוזיציה" – ליברמן, סער ובנט – הם תומכים נלהבים בישראל יהודית "מהים עד הנהר". אז מה לכם כי תלינו?

והחשוב מכל – מי שמשווה לתנועת ההתנגדות למדיניותה של ישראל כלפי הפלסטינים מראה של "אנטישמיות" אינם באים כלל ועיקר מקרב המתנגדים עצמם, אלא דווקא מידי היהודים הדתיים-לאומיים, הסרוגים. בני ובנות כת המתנחלים המופרעת הם שכורכים את ההתנגדות למעשי ישראל בטליתה של היהדות והופכים אותה להיות

ל"אנטישמית", וזאת בפעולותיהם "הדתיות" למניעת כניסת סיוע
הומניטארי – בעיקר שקים של קמח, שהם גם קורעים ושופכים ארצה
– עבור פליטיה הפלסטינים, בעיקר הילדים, של המלחמה בעזה.

בסרטונים מהאירוע רואים קבוצה של בני ובנות נוער דתיים-לאומניים,
שתלבושתם וחזותם מעידים לכאורה קבל עם ועולם על יהדותם
העמוקה, מסתערים בצהלות ניצחון על משאית שממנה שפכו ארצה
את שקי הקמח המיועדים לפליטים הרעבים בעזה, כשהם רוקדים על
גבה ושרים באמונה יוקדת את המנונם "עם הנצח לא מפחד מדרך
ארוכה". בצד ניתן לראות את חיילי וחיילות צה"ל שהוצבו שם לאבטח
את המשלוח מפנים לפורעים את הדרך, וברקע נשמע קולו של
המנצח כנראה על הילולת הפוגרום, מחנכם או רבם של הפורעים,
קורא בקול אמוני גדול "ריקודי סיום, תמונת מחזור, איזה יופי, איזה
יופי".

ואי אפשר לו, לאדם הגון, למראה התמונות והקולות הללו, שלא להיות
ל"אנטישמי".

הצג עוד

מערכת | הנהלה | מדיניות פרטיות | תנאי שימוש | צרו קשר | רכשו
מינוי | ביטול מינוי דיגיטלי | שאלות ותשובות | פרסמו אצלנו

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - הידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר
האיכותי בישראל
© כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ